

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, (ΠΕΜΠΤΗ) 3 Ἰουνίου 1893.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 70

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις ..... φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις..... " 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσίᾳ..... ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ, ἐκ τῶν τοῦ G. Barrili.
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουδέλ.
—ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΛΑΞΕΡ, μυθιστορία Αἰμιλίου Ρισβούργ.—

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΞΕΤΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤῶΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοστίμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

ΑΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ

[Ἐκ τῶν τοῦ GIULIO BARRILI]

[Συνέχεια]

» — Ποία γυνή; εἶπε. Πάντες ἐδῶ ὑπακούουσιν εἰς τὸν ἀδελφόν μου, τὸν ἰσχυρὸν Κρότου τῆς Βρουτῆς. Ἄν αὐτὸς θελήσῃ, ποία γυνή τῆς Ὀκουενακάτης θ' ἀποποιηθῆ νὰ γείνη σύζυγος τοῦ Caila Lari;

» — Ἦγεμονίς, δὲν γνωρίζετε τὰ ἤθη μας. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν τὴν γυναῖκα... καὶ ἀνταγαπώμεθα ὑπ' αὐτῆς...

» — Καθὼς καὶ ἐνταῦθα!

» — Ναί, ἀλλ' οὐδὲν κατορθώνομεν διὰ τῆς βίας. Ἡ γυνή δὲν εἶναι συνειθισμένη εἰς τοιοῦτον εἶδος ὑπακοῆς, καὶ ὅταν αὐτὴ δὲν θέλει, οὐδεμία ὑπάρχει πλέον ἐλπίς. Τότε ὁ ἀγαπῶν καὶ μὴ ἀνταγαπώμενος ἀποθνήσκει ἐκ τῆς λύπης.

» — Καὶ ἀρνοῦνται αἱ γυναῖκες ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Caila Lari, ὅταν αὐτὸς τὰς θέλῃ;

» Ἄγία ἀπλότης. Ἦτο πράγματι Δρόσος τῆς Πρωίας καὶ ὁ ἥλιος δὲν τὴν εἶχεν ἵστίετι ἐγγίσει διὰ τῶν πυρῶν φιλημάτων του.

» Ὁ Lapsolu παρέμενε σκεπτικός καὶ σιωπηλός, τοὺς ὀφθαλμοὺς κλίνων χαμαί, ὡς ἄνθρωπος ἐννοῶν ὅτι εἶναι τρίτος ἐν διαλόγῳ.

» Δὲν ἤξευρον τίνα ἐπιχειρήματα νὰ εὔρω ἀλλ' ἐπειδὴ ἠναγκαζόμην νὰ ὁμιλήσω, ἐξηκολούθησα.

» — Ἦγεμονίς, ἐάν τις τῶν ὑπουργῶν τοῦ ἰσχυροῦ Οὐρουτουκτοῦ τῷ ἐξήτει ὡς σύζυγον τὴν γλυκεῖαν Δρόσον τῆς Πρωίας.

» — Ἡ Δρόσος τῆς Πρωίας ἠθέλην ἀποποιηθῆ! — ἀνέκραξεν ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐρυθροῦσα, ἀλλὰ σείουσα ὑπεροπτικῶς τὴν ὠραίαν τῆς κεφαλῆν.

» — Καὶ ὅμως οἱ ὑπουργοὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς εἶναι οἱ ἰσχυρότατοι τῆς Ὀκουενακάτης μετ' αὐτόν!

» — Τί πειράζει!

» — Καλῶς. Καὶ ἰδοὺ πῶς γυνὴ τις τῆς πατρίδος μου δύναται ν' ἀρνηθῆ τὴν χεῖρά τῆς καὶ εἰς τὸν βασιλεῖα.

» — Ἐνωῶ, προσέθηκεν ἡ ἡγεμονίς, ἀρνεῖται... ὅταν δὲν ἀγαπᾷ.

» Καὶ ἐκλινε τὴν κεφαλὴν θεωροῦσα πάλιν τὰ ἄνθη τῆς.

» Εἴχομεν μείνει βωβοὶ καὶ οἱ τρεῖς, οὐδεὶς δ' ἐξ ἡμῶν ἤξευρέ τι νὰ εἶπῃ ὅτε εἰσπηδήσῃ τρίτος τις, οὐτινος προηγίτο κρότος τις μέγιστος καὶ κραυγαὶ πεφοβισμένων γυναικῶν.

Ἡ Δρόσος τῆς Πρωίας, βλέπουσα αὐτὸν εἰσερχόμενον καὶ πηδῶντα ἐπ' ἐμὲ ἐξέβαλε κραυγὴν τρόμου καὶ ἐπήδησεν ἐκ τῆς κλίνης· ἀλλ' ἀνέλαθεν ἀμέσως τὸ θάρρος τῆς, βλέπουσα αὐτὸν θωπευοντά με μυριοτρόπως καὶ λείχοντα φαιδρῶς τὴν γενειάδα μου.

» Δυστυχῆς Φοῖβε! Εἶχον χωρισθῆ ἀπ' αὐτοῦ πρὶν φυλακισθῶ, καὶ ἐφοβούμην μὴ οἱ ἄγριοι ἐκεῖνοι τὸν εἶχον μαγειρεύσει μετ' ἐμβάμματος κατὰ τὸν κινεζικὸν τρόπον. Εὐτυχῶς ὅμως δὲν τὸν εἶχον συλλογισθῆ, καὶ ὁ Φοῖβος ἐπωφελοῦμενος στιγμὴν τινα καθ' ἣν δὲν εἶχον ἐστραμμένην εἰς αὐτὸν τὴν προσοχήν, εἶχε χειραφετηθῆ διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἀνεύρεσίν μου εἰς τὰ δωμάτια τῆς ἡγεμονίδος.

» — Λαμβάνω τὴν τιμὴν, εἶπεν ὁ τελετάρχου χρέη ἐκτελῶν Lapsolu, νὰ συστήσω εἰς τὴν ἀξιολάτρευτον ἡγεμονίδα μου οἰκιστὸν τι ζῶν τῶν μερῶν μας καὶ φίλον τοῦ ἀνθρώπου... quand il ne le mange pas. Ἀκοί τινες καλοῦσιν αὐτὸν chien, ἄλλοι dog, ἢ hund, ἢ perro, ἢ κύνα, ἔχει ἐν ἐνὶ λόγῳ διάφορα ὀνόματα, εἰς ἃ ἀποκρίνεται δι' ἀπλοῦ γάου, γάου, πεικι-

λοτρόπως ἐκφερομένου πρὸς ἔκφρασιν πάσης του ἰδέας καὶ ἀνάγκης. Δύνασθε ἀφόβως νὰ τὸν θωπεύετε· il est plus respectueux τῶν ἐρυθροπρασιῶν πτηνῶν σας, ἄτινα πειρῶνται πάντοτε νὰ δάκνωσι τοὺς δακτύλους μου φωνάζοντα tu crâ μόλις με βλέπωσιν.

» Μοὶ φαίνεται ὅτι σὰς εἶπον ἤδη ὅτι tu crâ εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς Ὀκουενακάτης σημαίνει βλάξ.

» Ἡ ἡγεμονίς ὅμως δὲν ἐτόλμα εἰσεῖτι νὰ τείνῃ ἐλευθέρως τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Φοῖβον.

» — Εἶναι, εἶπον ἐγώ, ὁ μόνος φίλος ὁ μείνας εἰς τὸν Caila Lari, πρὶν γνωρίσῃ τὸν Lapsolu καὶ λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ προστατευθῆ ὑπὸ τῆς ὠραίας Δρόσου τῆς Πρωίας. Ἐδῶ, Φοῖβε! σηκώθητι, καὶ χαιρέτισε τὴν κυρίαν!

» Ὁ Φοῖβος ὑπήκουσεν εὐθύς, ἡ δὲ ἡγεμονίς, ἐνθαρρυνθεῖσα, ἐθώπευεν αὐτὸν καὶ τῷ ἐπέτρεψε νὰ λείχῃ τὴν χεῖράν τῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ τύχη τοῦ Φοῖβου ἐξησφαλίσθη. Πᾶς τις ἐκτοτε ἐθώπευεν αὐτὸν καὶ τὸν ἐσέβετο καὶ, ἂν δὲν τὸν ἔτρεφον διὰ ζαχαρωτῶν, τοῦτο προήρχετο ἐκ τούτου, ὅτι ἡ χώρα δὲν παρήγεν οὐδ' ἐγνώριζε τὰ τοιαῦτα.

» Καὶ ἐπειδὴ περὶ τροφῆς ὁ λόγος, νομίζω ὅτι ὁ κατεργάρης εἶχε τὴν προτεραιάν πωλήσει τὴν εὐρωπαϊκὴν συνειδήσιν του ἀντὶ τῶν ἐθίμων τῆς νήσου. Μοὶ ἐφαίνετο χροτασμένος καὶ ναυαγὴς ὡς καλόγηρος, καὶ βεβαίως τοῦτο δὲν προήρχετο ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ κόκκου ἢ ἐκ τῶν φυτικῶν τροφῶν τῆς νήσου. Δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ ἐξάξω τίποτε ἐκ τοῦ στόματός του· τὸ ρύγχος του ἦτο καθαρὸν καὶ τὸ φοβερὸν μυστήριον, ἂν ὑπῆρχε τοιοῦτο, κατῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον.

» Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀπεχαιρέτισα τὴν ἡγεμονίδα καὶ ἀπῆλθον μετὰ τοῦ Μέντορός μου. Ἦρχισα ἀμέσως ἐκμανθάνων τὴν γλῶσ-

σαν, ὁ δὲ ἔνευ διπλώματος διδάσκαλος τῆς ὁκουενακατικῆς μοὶ ἔδωκεν εὐθὺς πρὸς ἐκμάθησιν κατάλογόν τινα λέξεων ἀναγκαίων εἰς τὰ χρεωδέστερα τῆς ζωῆς. Ἡ ἀνάγκη τῆς συνεννοήσεως ἐνισχύετο ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἀρέσκειν... εἰς ποῖον! τὸ ἐννοήσατε ἤδη εἰς ἐκείνην, εἰς τὴν ὠραίαν, εἰς τὴν θεϊαν *Δρόσον τῆς Πρωίας*.

» — Pas de bêtises. mon garçon, μοὶ εἶπεν ὁ Labsolu ζητῶν ἐν τοῖς θυλακίσις τοῦ χελιδονοῦρου του ρινόμακτρον, ἀπὸ δέκα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν μὴ ὑπάρχον πλέον. Ἐδῶ ἀπαιτεῖται φρόνησις. Ὁ πρωθυπουργὸς Τουρουροῦ (ὅπερ ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς νήσου σημαίνει ὁ ἔχων *μεγάλα ὦτα*) θέλει νὰ νυμφεῖθῃ τὴν ἡγεμονίδα, καὶ δὲν θὰ δυσκολευθῆ νὰ σᾶς φονεύσῃ ἂν ἀνακαλύψῃ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτά σας. Ἀνάγκη πᾶσα λοιπὸν ν' ἀποκτήσῃτε τὴν ἀγάπην τοῦ βασιλέως καὶ νὰ καταστῆτε ἀναγκαῖος αὐτῷ par quelque art d'agrément. Voyons. que savez vous faire :

» — Ἐγὼ ; ... τί νὰ σᾶς εἶπω ; ... γνωρίζω τὴν γεωμετρίαν, τὴν ἀλγεβραν, τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ριζῶν.

» — Comment ; ... des racines ? ... Seriez-vous horticulteur ;

» — Ὅχι, ὀμιλῶ περὶ τετραγωνικῶν καὶ κυβικῶν ριζῶν.

» — Ah, ah, je vois... ou blutôt je ne vois pas εἰς τί δύνανται ταῦτα νὰ σᾶς χρησιμεύσωσι. Τί ἄλλο ;

» — Ἐκάμα τὰς κλασικὰς σπουδὰς μου εἰς τὸ γυμνάσιον ἐμελέτησα τὸν Κορινθίον Νέπωτα· συνέθετον ἄλλοτε καὶ διστιχα λατινικά, θὰ ἠδύναμην δὲ τοῦτο καὶ τώρα ἂν εἶχον λεξικόν τι διὰ τὰς μακρὰς καὶ τὰς βραχείας.

» — Καλά, ἀλλ' οἱ ἐνταῦθα βιβλιοπῶλαι δὲν ἔχουσι τοιαῦτα, εἶπεν ὁ Labsolu μετ' ἀστεϊσμοῦ. Ἄν ἐγνωρίζετε χορόν... Ἐγὼ ἐγῆρασα ἤδη καὶ θὰ ἠδύνασθε νὰ μὲ ἀντικαταστήσῃτε· τί λέγετε ;

» — Σᾶς ὁμολογῶ εὐλικρινῶς ὅτι δὲν κατάρθωσα ποτὲ νὰ μάθω οὔτε συτόν.

» — Diable... Ἀλλὰ δὲν πειράζει... on finira par trouver quelque chose !

» Ἐξ ἐκείνης τῆς ἡμέρας εἰραζόμενῃ δικῶς. Διτηρχόμενῃ τὰς ἡμέρας πλησίον τοῦ Labsolu, ἀγαθοῦ ἀνθρώπου, malgré les blagues, καὶ ἐγονυπέτου καθημερινῶς πρὸ τοῦ ἰσχυροῦ μονάρχου Οὐρουτουκτοῦ.

» Ἡ αὐλὴ ἐξήρχετο σχεδὸν καθ' ἡμέραν πρὸς θήραν ἢ πρὸς ἀλιεῖαν. Ἐγὼ ἐζήτησα τὴν ἄδειαν νὰ συμμετέχω τῆς τελευταίας ταύτης διασκεδάσεως, καὶ ἐδίδαξα τοὺς νησιώτας τὴν χρῆσιν τοῦ δικτύου, ἣν ἠγνόουν, μεταχειριζόμενοι ὡς τότε τὸ ἀγκιστρον.

» — Voilà qui est bien ; ἔλεγε θαυμάζων ὁ Labsolu. Ἐξακολουθεῖτε νὰ πολιτεύηται τοὺς ἀγρίους τούτους, γίνετε ἀναγκαῖος, καὶ nous sommes à cheval. Ἄ! ἂν εἶχον μαζὺ μου les ingrédients de ma fameuse pommade, ὅτε ἡ μοῖρα μ' ἔρριψεν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῶν ἀνθρωποφάγων τούτων, τῇ στιγμῇ ταύτῃ ἢ Ὀκουενακάτῃ θὰ ἦτο μεταβεβλημένη εἰς μικροὺς Παρισίους. et moi j'en serais le maire, ou mieux encore !

» — Παρηγορήθητε ! Ὑπῆρξατε σύζυγος τῆς βασιλομήτορος...

» — Ἄ! ναί, mari de la main gauche ! Ἡ χαρίεσσα *Νεφέλη τῆς Δύσεως* ἦτο ἡ πλέον ιδιότροπος γυνὴ τοῦ κόσμου fantasque volontaire, jalouse... oh ! mais jalouse comme un négresse. Φαντάσθητε ὅτι ἡμέραν τινὰ ἤθελε νὰ μοὶ ἐξορύξῃ τοὺς ὀφθαλμούς διὰ τῶν ὀνύχων διὰ νὰ μὴ βλέπω τὸ κάλλος τῶν κυριῶν τῆς Αὐλῆς τῆς Car, il parait que je m'étais oubliée à en regarder nne trois minutes de trop.

» — Καὶ ἐκείνη ;...

» — Ah ! la pauvre femme, c'est qu'elle avait des yeux elle aussi, ἀπῆντησεν αὐταρέσκως ὁ Labsolu.

» Νύκτα τινὰ, ἐνῶ κατὰ τὴν συνήθειάν μου ἐκαθήμεν ῥεμβάζων ἐπὶ τῶν βαθμίδων τῆς θύρας τῆς ἡγεμονίδος, χεῖρ τις ἐστηρίχθη ἡσύχως ἐπὶ τῶν ὤμων μου, καὶ ἦσθανθη ὡσεὶ φλόγα διαρρέουσιν τὸ αἷμά μου. Ἦτο ἡ *Δρόσος τῆς Πρωίας*. Πῶς εἶχε μάθει τὰς νυκτερινὰς μου ἐπισκέψεις ; μήπως καὶ αὐτὴ, μὴ δυναμένη νὰ κοιμᾶται, ἤρχετο νὰ ρεμβάσῃ ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τῆς σελήνης ;

» Ἡ ἡγεμονίς ἐσίγα, ἀλλ' οἱ κυανοὶ καὶ βαθεῖς ὡς ἡ θάλασσα ὀφθαλμοὶ τῆς ὠμίλου οὐρανίαν τινὰ γλῶσσαν εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἐδραξάμην τῆς χειρὸς τῆς μεταξὺ τῶν ἐμῶν, καὶ τὴν ἔφερον πρὸς τὰ χεῖλη μου. Τὸ φίλημα ἐκεῖνο ὑπῆρξε τὸ πρῶτον, ἀλλὰ ὑπῆρξε μακρόν... Τί εἶπεν ἡ χεῖρ ἐκείνη εἰς τὰ χεῖλη μου ; τί τὰ χεῖλη εἰς τὴν χεῖρα ;...

» Ἡ *Δρόσος τῆς Πρωίας* δὲν ἐγνωρίζε τὴν σοφὴν τέχνην δι' ἧς Εὐρωπαϊαί τις, καίπερ ἀγαπῶσα, λεπτόναι καὶ αὐξάνει μέχρη τετάρτης δυνάμεως τὸ πάθος τοῦ ἐραστοῦ τῆς. Μὲ ἡγάπα, καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ κρύψῃ· οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς μοὶ ἐξέφρασαν τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας τῆς καὶ τὰ χεῖλη τῆς τὸν ἐσφράγισαν διὰ τῶν λέξεων ἐκείνων, αἵτινες εἰς οἰανδήποτε γλῶσσαν τῆς ὑψηλοῦ εἶναι τόσον γλυκεῖαι.

» Ἡξεύρετε πῶς λέγεται σ' ἀγαπῶ ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς Ὀκουενακάτης ; — O cuen sini. Ὀκουενακάτῃ σημαίνει *ἐρασμα νήσους*. Ἡ φράσις αὕτη ὠραιότατη ἐν πάσῃ γλώσσῃ διὰ τὸ ἐκφραζόμενον μᾶλλον ἢ διὰ τὴν ἡχὴν τῆς, εἶναι γλυκυτάτη ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς Ὀκουενακάτης. Δύναμαι νὰ σᾶς ὀμιλήσω ex protesso, ἐπειδὴ ἔμαθα νὰ τὴν προφέρω ἐν πάσαις ταῖς γλώσσαις. Ὁ Ἄγγλος λέγει : I love you, ὁ Πελωνὸς cocham ce, ὁ Οὐγγρος szeretlet, ὁ Ἀραβὸς bahebec, ὁ Ἰσπανὸς yo te quiero, ὁ Γάλλος je t'aime, ὁ Ἕλληνας σ' ἀγαπῶ. Ἀλλ' ἐγὼ, ὁ γέρον πλοίαρχος Δοδερό, θὰ προτιμήσω παντοτε τὸ γλυκυτάτον ἐκεῖνο « O cuen sini », ὅπερ μὲ ἐψιθύρισεν ἡ ὠραία *Δρόσος τῆς πρωίας*, ὅτε μὲ ἀπεχαιρέτιζε θέτουσά μοι ἠδῆως τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὸ στήθος καὶ τοὺς βραχίονας περὶ τὸν λαιμόν.

[Ἐπεται τὸ τέλος].

Φ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ

Μυθιστορία ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐγκαταλελειμμένα.

[Συνέχεια]

Εἰς τὴν Κοῦβαν οἱ δούλοι εἶναι ὑπῆρται προσκεκολλημένοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, καὶ αἱ κατὰ καιροὺς στάσεις ἐν τῷ μαργαρίτῃ τούτῳ τῶν ἰσπανικῶν κτήσεων, δὲν ἐγείρονται κατὰ τῶν κυριῶν των, ἀλλὰ κατὰ τῶν κατακτητῶν των, οἵτινες τοὺς καταθλίβουσι διὰ τῶν ἐπιβαλλομένων φόρων καὶ καταστρέφουσι καὶ κυρίους καὶ δούλους.

Ὁ μαρκησίος ἐζῆ ἐκεῖ, ὡς ἐν μέσῳ οἰκογενείας, ἧς ἦτο ὁ ἀρχηγὸς εὐδαίμων καὶ ἀμέριμνος, μεταξὺ τοῦ διακαοῦς ἔρωτος τῆς Μερσεδὲς καὶ τῶν χαρίτων τῆς Μαρίας, χαρίτων, αἵτινες ἠῤῥξανον καθόσον ἐμεγάλωναι καὶ καθίσταντο ὀσημέραι καταφανέστεραι.

Μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐν τῇ νάρκῃ τῆς εὐδαιμονίας ἐκείνης, ἥτις τὸν περιέβαλεν ὡς ὁ καυστικός τῆς νήσου ἥλιος, ἐλησμόνησε πᾶσας τὰς θλίψεις του, ὅπως ἐλησμόνησεν ἠδὴ τὴν Γαλλίαν τοὺς Ροζενδάλ καὶ τὴν Ματθίλδην.

Ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι, ἠναγκάσθη νὰ προσφύγῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὸν μέγαν τῆς Ἀθάνας τραπεζίτην.

Καὶ βαθμηδὸν, διὰ σατανικῆς ἐπιτηδεότητος, ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀγαθότης τοῦ Μορέλ τὸν κατέκτησε καὶ κατέστη ἔμπιστος αὐτοῦ καὶ φίλος.

Ἐσφαλλε· καὶ ἐκτὸς τούτου, παραδεδομένος εἰς τὴν νάρκην του, δὲν ἐσπευσεν ἀμέσως, νὰ ἀσφαλίσῃ ἐκείνην, ἣν ἡγάπα δι' ἔρωτος μοναδικοῦ καὶ ἀπολύτου.

Ἀλλὰ δὲν προέβλεπε τὸ τέλος τῆς εὐτυχίας του.

Ἐν τούτοις τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπεφάσισε ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἀθάναν, ὅπως τακτοποιήσῃ τὰς ὑποθέσεις του καὶ νὰ συμβουλευθῇ τὸν ὀλίθριον φίλον του.

Εἰς τὴν σκιάδα τῶν ἰνδοκαλάμων, ἡ κοιμωμένη νεανὶς ἠνοιξε τοὺς μεγάλους βαθυκυανούς ὀφθαλμούς τῆς προσηλώσασα αὐτοὺς ἐπὶ τῆς μητρὸς τῆς.

Ἐλαφρὸς θόρυβος ἔππων ἢ ἡμιόνων, θόρυβος τροχῶν ἐπὶ τῆς ἄμμου ἠκούσθη τότε.

Ἦτο ἄμαξα ἐζευγμένη εἰς ζεύγος ἔππων ἐχόντων τὰς κνήμας νευρώδεις καὶ τὴν χαιτὴν κυματώδη, καλπαζόντων δὲ ὡς ἔπποι τῶν ἰπποδρομίων.

Ἦτο εἶδος Βικτωρίας μὲ πολὺ ὑψηλοὺς τροχοὺς.

Φθάσασα εἰς τὸ ὕψος τῆς σκιάδος τῶν ἰνδοκαλάμων, ἡ ἄμαξα ἔστη, καὶ κατεθόντος τοῦ μαρκησίου, οἱ ἔπποι διητυθύνθησαν εἰς τοὺς σταύλους τοὺς κεκαλυμμένους ὑπὸ πυκνοῦ φυλλώματος.

Ὁ μαρκησίος Φρειδερίκος ὁ Ἀρτάν ἦτο